

עין משפט
נר מצוה

קָנַע א מ״י פֿינ מ״ה
 חֲסִידוֹ מִנְחָה הָיָה
 וְכֵן הָיָה
 ב (מ״י שֶׁס שׁו״ר לִיכְנִי)
 ב קָנַע ב פֿינ מ״ה מִנְחָה
 וְכֵן הָיָה
 ד (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 ה (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 ו (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 ז (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 ח (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 ט (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)
 י (מ״י פֿינ מִנְחָה לִיכְנִי)

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

גמ' רשב"י אומר משום
ר"ש (בן יוחאי). כן הוא
במלוקי סנה:

71

הרי"ר רובע ונרבע בעדי"ם רבע"י חיים גינהו ואסירי. להכי נקט
עדים דלי על פי עד אחד או על פי בעלים אינם אסורין
להדיעוט ואם תאמר לר"ם (דמפרש) דשור הנסקל שרי בהגהה כל זמן
שהוא חי ולא עד אחר מקטילה או נמי קאמר דבזבוע ונרבע אם כן
קשה מהכא דמאי קאמר רבע"י חיים
ואסירי דמשמע אסורין בהגהה אף
מתמים ולפי שיטתו לא זוכר כן
הגהה אכלל אלא ה"ם לא מזניו בעלי
דאסירי כלומר שהאורי המבזב
שלא לשחטו כדי לאכול הבשר ופריך
הרי רובע ונרבע דבעלי חיים גינהו
ואם האורי המבזב אלא לשחטן כדי
לאכול הבשר אכל יאמרו מהם כל
זמן שהם חיים ודאי מותר:

כל שעובר חוץ העיר ויורקנה חוץ לחומה. פי' הקוטענס דכשרים לא מהני שילוט דנענין ושלט ע"פ פהדק וקשה שהרי למורע היה ועטרה חוץ לעיר שהרי אסור ליכנס לפנים מן החומה וי"ל דשטח אחר כפרה היה הכנס נושא' לו הוא לו שלטו לעיר ומלכותו חוץ לעיר: **בזה** ש"י בשל"ך אסור. פי' בקוטענס אסור בהנחה לפי שאין להם מי יתירם דכיון דקוטעשו אינן יכולין להיטות ממותרים אלא ע"י זיקקא ממנה בקדשים ואילו שנשטחו בזה אין נזקקין וקשה ה"מ דכמו כן מצינו שזיקקא מותרים מידי מעילה ואפילו שהרי מותרים (מנחות דף י"ג.) קדשים ששמו י"א מידי מעילה ואע"ג שלא נזקק הדם וכמו כן נאמר שהשמיטה מותרת מידי אסור אכר מן המי יריבין מותרים באכילה לפיכך פירש ר"מ שהם ש"י שלבן אסור ואין להם מותרת קדשים לעלות למזבח לפטור בהעלים אף על כן לא היה להם מותרת חוץ ולא שזו להם להטרה דש"י:

בזה דרענו אפליה:

תלמוד צומד ושחטו ושחטו אותו
ושחט אותו. פי' כקונטרס
דלמתי קראי לצריכי חד תליה וחד
דלפוט וחד לאקור אכילה דביענד
דכמפסד גמרא ^אאס אינו עיני
לשחיטה תניהו לאכילה דלבעלי
ומניין לא צלטריך קרא אף לשחיטה
דכמפסד עומד שחטו הוה מין הכשר
והספר רוצה להביא מקבול ולא
לצריך קרא אע"ג דבדיעה נמי
קאמר מרבה אי את הדיה שישנה
בשחיטה כבכמה משמע דכלאו קרא
מייחל לא ויש לומר דה"ק מרבה אי
לא הדיה בדיוק לאו קרא אכל
כיון דאיכא קרא נוקי דה קרא אכל
בעלי ומניין יותר שכן מין
הכשר וישנה בשחיטה עוד י"ל מ"ל
ושחטו ושחט אותו ושחט אותו
דמשמע דמאריך ג' קראי חד לבעלי
ומניין וחד תליה וחד לעופות ואיכור
אכילה דביענד נפקי לה מקרא
דמתיימס דהי' דנפקא לן דאסור
לאכול מתימס מוחזקת ואכלה כמו כן
נמי אסור הוי מאחר דנפקא לן דאסור
לשוחטין בעורה דלמחר דקרא
דמה שחטה וזכא קאי אכולהו:

אבלה

האיש מקדש פרק שני קידושין

מוקצה. בהמה^ז שהוקצה
בממורה (דף כח.) מן הבהמה
להוציא את הנעבד מן הארץ
לה: רובע ונרבע בעדים.

מוקצה ועבד דבעלי חיים ניהו ואסירי א"כ
אסירי לגבוה להדיח מישרא שרי מתקף לה
דבי ימיה הרי ¹⁶זכובע ונרבע בעדים דבעלי
חיים ניהו ואסירי אלא אמר רבי יוחנן משום
רבי שמעון בן יוחי לא מצינו רוב בעלי חיים
ושאסורים דבי ר' ישמעאל תנא דאמר קרא
ושלח ¹⁷על פני השדה כשהיה מה שדה
ומותרת אף האי נמי ומותרת מה שדה להבי
הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא
¹⁸שדה שלא יעמוד ביפו ויורקנה לים כגבת
ויורקנה למדבר ושלא יעמוד חוץ לעיר
ויורקנה בתוך העיר אלא כל שעומד בעיר
ויורקנה חוץ לחומה ואידך א"כ ניתבוב קרא
שדה מאי השדה שמע מינה תרתי ¹⁹רבא
אמר ²⁰אמר אמרה תורה שלח לתקלה: בשער
נויר: מלול דאמר קרא ²¹קדש יהיה גרל שער
שער ראשו ²²יגדולו יהיה קדוש אי מה קדש
תופס את דמיו ויוצא לחולין אף שער נזיר
תופס את דמיו ויוצא לחולין מי קרינן קודש
לקדוש קרינן: בפטר חמור: נימא מתניתין
ללא כר' שמעון דתניא ²³פטר חמור "אסור
בהנאה דברי ר' יהודה ור' שמעון מתיר
אמר רב חנמן אמר רבה בר אבוא לאחר
העריפה ודברי הכל: כשר בחלב: מלול
יתנא דבי ר' ישמעאל ²⁴לא תבשל גדי
בבחלב אמו ג"פ אחד "איסור אכילה ואחד
איסור הנאה ואחד איסור בישול מתניתין
ללא כי האי תנא ²⁵דתניא ר"ש בן ²⁶היהודה
אומר כשר בחלב אסור באכילה ומותר
בהנאה שנאמר כי עם קדוש אתה לה'
לא תבשל גדי בחלב אמו ולהלן
הוא אומר ²⁷ואנשי קדוש תהיון לי מה להלן
אסור באכילה ומותר בהנאה אף כהן אסור
באכילה ומותר בהנאה: וחולין שנשחטו
בעצורה: מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום
ר' מאיר אמרה תורה שחוט ²⁸לי בשלי
ושלך בשלך מה שלי בשלך אסור "אף שלך
בשלי אסור אי מה שלי בשלך ענוש כרת
אף שלך בשלי ענוש כרת אמר קרא ²⁹ואל
תפתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
לה' ונכרת על קרבן ענוש כרת על חולין
שנשחטו בעורה אין ענוש כרת איכא
למפיחך מה לשלי בשלך שכן ענוש כרת
אלא אמר אביי מהכא ³⁰ושחטו ושחט אותו
ושחט אותו תלחא קראי יתירי מה תלמוד
לומר לפי שנאמר ³¹כי ירחק ממך המקום
והבחת ברחוק מקום ³²אתה זוכה ואי אתה
זוכה במקום קרוב פרת לחולין שלא יתחבב
בעורה ואין לי אתה תמימים הראויים לשחט
מניין לרבות בעלי מומין מרבה אני את בעלי
מומין שכן מין ³³המכשיר מניין לרבות את
החיה מרבה אני את החיה שהיא בשחיטה
כבהמה מניין לרבות את העופות תלמוד
לומר ושחטו ושחט אותו ³⁴ושחט אותו יכול
תלמוד לומר כי ירחק ממך המקום והבחת
מקום אתה אוכל ואי אתה אוכל מה שאתה
שנשחטו בעורה ואין לי אתה תמימים
הראויים

שחיטה בעזרה דכל דבר זכייה אסר רחמנא: מנין לרבות
מוד לומר ושהטו ושהט אטו ושהט אטו. והכי נמי גרס
התני מרבה אני את הדיה הכי האמר אי לא כתב הרא

1000

מסורת הש"ס

קדושה ע"י אסורה לנבזה כדלמך
להוציא את הרבוע וירבע מן הבקר
הואיל את המוקצה. ועבד שהתמחה
בנין סקילה יעלה דכתיב (ויקרא ה)
והרבה את האשה ואת הבמה וירבע
לדכתיב (שם) ואת הבמה שהרגו
וישפינו לעל (דף ק"ו: ט) שמשגגה דיו
בסדר ואפילו שחטו ולהכי נקט
עבדו נשים נקבל עבד אחד דלמך
ומר ובקך דף מד: כמיסת בבגלים
כך מיסת השור: יס'. מומחה על
היס: בנבב. מומחה על המדבר
הומחה את שדה: שמואל כחך
פסיר וירבען חוק לחומה. ומדכתיב
ושלח את הכפור החיה אל מחוק לעיר
מכלל דעומה עביר ומשלחה אל החוק
בצומח חוק לעיר מאי ושלח אל
מחוק לעיר איכה הוא מעיקר: רבא
שלוח נמי הכס קיימא: רבא פטר.
סבבא הוא שהמשלחת מותרת ללא
לאחרה התורה שלח למקלה שמה
למשכול ע"י וילכדה אלם וילכלנה.
וקולא דלמךן לעיל (ל' לרבות א)
המשלחות אסמכתא בעלמא הוא
אמר קרא קדש יסיה. חסר ור"י
מכיר (לימדשך ביה קדש הוא חה
אן משקלש עשר בצמורה קדשים:
קדוש קדש. להכי קרינ קדוש:
למעוטי דמי שאין דין קדושה עליו.
הרש שמעם ש קדושה קדוש
שמעם הוא בצמורה: דכתיב "דר"
היהודי ור' שמעון בצמורות: לאס
עריפיה ורבי הכל. דלמך דלמך
ומודה רבי שמעון לאחר עריפה
שהוא אסור וגמר עריפה עריפה
מעלה עריפה: ומוסר כבנאה.
דכתיב (שמות כב) כלכל שמליני
אחיו: שמוע עלי נקלי. שחוט וזחי
בצחרי דכתיב (ויקרא ה) ושחט את
בן הבקר וגו': ושלך שלך. דכתיב
ויבדק יכ חצמת מנקהך ומחלקך
ויספיה דקבא כשעריך: מ' עלי נאכל
אסור. כנאה דמי ימיר הנאה
שאלבה ע' מחיס אחרי שאין דמו
שחט וזחי וזחי וזחי וזחי וזחי וזחי
והואיל וזחי וזחי וזחי וזחי וזחי וזחי

הגהות הב"ח

פסחא חלל מועד ובשמים כתיב ושטח
אזרחו מת"ל אלו שלשה מיעוטיך דשמע
ומתבאר זה נשטע בצורה ולא אחר:
למי שנאמר ב' ירחא ובצמח. וכל
הנכחין להחיר להם נשר תמיה
משנבאו לארץ ההם יתרחקו מן

מוסף דע"י

הובא בסוף המסכת.

תום' ר"י חזקן

[illegible]

אֵין בְּקִיפְרֵי וּפִירוּשָׁא (ג) חַד לַחֲיָה וְחַד
לְחַיָּה לְמִימַר אֶתָּא לְרִיבּוּיָא בְּדוּחָקָא:
ת"ל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones